Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 24 grudnia 1875.

149.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 10 grudnia 1875.

tyczące się ustanowienia komory głównej II klasy w dworcu kolei w Ziegenhals.

W zastósowaniu się do przymierza z dnia 21 maja 1872 (Dz. u. p. Nr. 118) pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Niemcami, tyczącego się budowy kolei żelaznych łączących z Karniowa do Głębczyc i z Albrechcic do Nisy, gdy otwartym już został ruch na części kolei od Ziegenhalsu do Hennersdorfu, ustanowiono w dworcu kolei w Ziegenhalsie c. k. komorę główną II klasy, połączoną z królewsko-pruską komorą poboczną I klasy, a upoważnioną do trzymania się postępowania cłowego skróconego dla obrotu kolejowego według przepisu z dnia 18 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 175), która rozpoczęła czynności dnia 1 grudnia 1875.

Pretis r. w.

150.

Rozporządzenie ministerstwa handlu po znieseniu się z ministerstwem skarbu z dnia 10 grudnia 1875,

zmieniające niektóre przepisy rozporządzenia z dnia 28 lipca 1875 (Dz. u p. Nr. 107), tyczącego się wielkości i sprawdzania beczek do przewozu piwa i wyznaczającego czas, do którego mogą być używane beczki służące obecnie do przewozu piwa.

Ważność cechy urzędowej na beczkach do piwa, która na mocy §-fu 5-go powyższego rozporządzenia miała trwać rok jeden, przedłuża się aż do dalszego rozporządzenia na dwa lata.

Takowe po każdej naprawce, pociągającej za sobą zmianę pojemności, poddać należy ponownemu sprawdzeniu.

Pozwolenie, w §-fie 6-ym powyższego rozporządzenia wyrażone, ażeby beczki na piwo, jedno- i dwuwiadrowe, były używane w obrocie publicznym i po dniu 1 stycznia 1876 dopóki się nie popsują, rozciąga się na beczki do piwa wszelkich rozmiarów dotychczas w obrocie używane.

Co się tyczy beczek przeznaczonych do wywozu a będących nie tej wielkości która w §-fie 2 rzeczonego rozporządzenia jest przepisana, c. k. komisya główna miar i wag, na żądanie stron interesowanych, może pozwolić właściwym urzędom miar i wag aby je sprawdziły i cechowały.

Chlumecky r. w. **Pretis** r. w.

151.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 11 grudnia 1875,

tyczące się kontroli nad kawą w okręgu pogranicznym Vorarlbergu i księstwa Liechtenstein.

Kontrolę nad kawą, rozporządzeniem z dnia 13 grudnia 1869 (Dz. u. p. Nr. 183) w okręgu pogranicznym Vorarlbergu i księstwa Liechtenstein, zacząwszy od dnia 1 stycznia 1870 znowu zaprowadzoną a rozporządzeniem z dnia 24 listopada 1874 (Dz. u. p. Nr. 149) do końca 1875 roku, przedłużoną, zachowuje się nadal po zniesieniu się z ministerstwem handlu, zacząwszy od dnia 1 stycznia 1876 aż do dalszego rozporządzenia.

Pretis r. w.

152.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 15 grudnia 1875,

tyczące się utrzymywania apteczek na pokładach statków morskich handlowych.

§. 1.

Obowiązek utrzymywania na pokładzie apteczki, włożony na szypra mocą artykułu II §-fu 18-go edyktu marynarskiego administracyjnego z dnia 25 kwietnia 1774, ciężyć ma tylko na statkach morskich handlowych odbywających dalekie podróże i wielkie podróże nadbrzeżne.

O apteczkę winien się postarać właściciel okrętu. Za posiadanie tejże na pokładzie, za jej zachowanie i odpowiednią pieczą, jest odpowiedzialnym szyper; jeżeli na statku znajduje się lekarz okrętowy, tenże jest głównie za to wszystko odpowiedzialnym.

§. 2.

Apteczki, mające się znajdować na pokładach statków morskich handlowych powyższych kategoryj mogą być wielkie, średnie lub małe.

Statki mające na pokładzie aż do 10 osób winny zaopatrzyć się w małą apteczkę; mające 11—20 osób, w średnią a mające więcej niż 20 osób, w wielką apteczkę.

§. 3.

W każdej apteczce powinny się znajdować lekarstwa i inne przedmioty w dodatku wyszczególnione, w zupełnie dobrym gatunku i w przepisanej ilości.

W apteczce powinna się także znajdować książka lekarska podająca wykład streszczony o jej używaniu.

§. 4.

C. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie, jakoteż c. i k. urzędy konsulowskie morskie czuwać będą nad tem, aby na pokładzie znajdowała się przepisana apteczka i od czasu do czasu będą sprawdzały jakość lekarstw i innych przedmiotów z przybraniem lekarza miejscowego.

§. 5.

Wszelkie wykroczenie przeciwko niniejszemu rozporządzeniu będzie karane grzywną aż do 100 zł. na rzecz funduszu marynarskiego na wsparcia.

Gdyby grzywny nie można było ściągnąć, takowa będzie zamieniona na areszt w stosunku pięć złotych za jeden dzień.

§. 6.

Rozporządzenie niniejsze zaczyna obowiązywać od d. 1 lipca 1876. Zacząwszy od tego dnia, statki w §. 1 wzmiankowane, wychodzące pod żagle z portów austryackich, obowiązane są uczynić zadosyć niniejszemu rozporządzeniu.

Statki będące zagranicą winny zastosować się do niniejszego rozporządzenia, jak tylko to da się zrobić.

Chlumecky r. w.

Wykaz

lekarstw które powinny znajdować się w przepisanej apteczce.

	Lekarstwa	Ilość		
		Mała apteczka	Średnia apteczka	Większa apteczka
1	Kwas karbolowy	gramów 200	gramów 300	gramów 400
2	Kwas wajnsztynowy lub kwas cytrynowy	„ 300	„ 500	„ 800
3	Ałun	„ 50	„ 80	„ 100
4	Amoniak	„ 30	„ 50	„ 100
5	Rumianek	„ 150	„ 300	„ 800
6	Kapsułki balsamu kopajwy	kapsułek 150	kapsułek 250	kapsułek 300
7	Kamień winny	gramów 500	kilogram 1	kilogramów 3
8	Plaster lepki	„ 300	gramów 500	gramów 800
9	Olej lniany	kilogramów 4	kilogramów 6	kilogramów 8
10	Mąka gorczyczna i papier gorczyczny	„ 2	„ 4	„ 6
		pakiet 1	pakietów 2	pakietów 3
11	Nadchlorek żelaza	gramów 100	gramów 150	gramów 300
12	Kwiat lipowy, fiołki, jałowiec	„ 200	„ 400	kilogram 1
13	Korzeń na womity (Ipecacuanha)	proszki lub dawki po 150 centygramów		
		10 dawek	20 dawek	30 dawek
14	Tynktura opium	gramów 30	gramów 100	gramów 200
15	Saletra	„ 50	„ 100	„ 300
16	Olejek ricinowy	„ 300	„ 600	kilogram 1
17	Proszek rabarbarowy	„ 100	„ 200	gramów 300
18	Sól gorzka	kilogram 1	kilogram 2	kilogramów 3
19	Roczyn nadchlorku rtęci (roczyn sublimatu)	100 gramów gliceryny będą zawierały 50 centygramów chlorku		
		gramów 200	gramów 400	gramów 600
		ze 100	ze 200	ze 300
20	Wyskok kamforowy	gramów 200	gramów 300	gramów 400
21	Wyskok melissowy	„ 70	„ 100	„ 200
22	Siarkan chininy	Proszki lub dawki po 20 centygramów		
		od 40—80	od 80—150	200
		Proszki lub dawki po 15 centygramów		
23	Siarkan cynku	dawek 30	dawek 50	dawek 60

Inne przedmioty.

1. Seręga i dwie małe szprycе do rórki moczowej.
2. Puszczadło.
3. Łyżka kościana i łyżeczka kościana.
4. Szklaneczka.
5. Nożyczki.
6. Szczypczyki do czynności lekarskich.
7. Przyrząd z lampką alkoholową do szybkiego przyrządzenia naparów i rozgrzania zupy.
8. Płyta żelazna do wywiazywania pary karbolowej dająca się zastosować do powyższego przyrządu.
9. Bandaże, mające około 6 centymetrów szerokości a nie mniej niż 2 metry długości, stare płótno, bawełna, szarpie, tasiemki, kilka gąbek i piór gęsich z całemi chorągiewkami.
10. Jeden z trzech środków do nacierania jakoto rękawice włosieniowe, flanela lub szczotka.

153.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 18 grudnia 1875,

którem na zasadzie ustawy z dnia 20 stycznia 1875 (Dz. u. p. Nr. 12), o zmianach we władzy sądowej austryacko-węgierskich sądów konsulowskich w Egipcie, władza sądowa tychże sądów konsulowskich, ze skutecznością w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, zostaje ograniczona na lat pięć od dnia, w którym rozporządzenie niniejsze nabędzie mocy obowiązującej, i przeniesiona w części na nowe sądy, w Egipcie ustanowione.

§. 1.

Z pod władzy sądowej konsulów monarchyi austryacko-węgierskiej w Egipcie w sprawach cywilnych, wyłączają się te sprawy sporne, w ktorych jedna strona należy do obcego państwa, albo w których przedmiotem sporu jest nieruchomość w Egipcie położona lub prawo do takiej nieruchomości.

Atoli władzę sądową konsulów austryacko-węgierskich do rozstrzygania w sprawach statutowych zachowuje się w dotychczasowej rozciągłości nawet wtedy, gdyby rozstrzygnięcie sprawy statutowej okazało się potrzebnem w przewodzie spraw spornych, nowym sądom poruczonych.

§. 2.

Z zakresu działania w sprawach karnych, konsulom austryacko-węgierskim w Egipcie, służącego, wyłączają się czynności urzędowe, tyczące się:

1. Przekroczeń.

2. Tych zbrodni i występków, które popełnione zostały bezpośrednio przeciwko sędziom, przysięgłym lub innym urzędnikom nowych sądów, przez rząd egipski zaprowadzonym, gdy będą swój obowiązek wykonywali lub z powodu wykonywania takowego, jako to:

a) obrazy popełnionej gestami, słowami lub pogróżkami;

b) potwarzy, zelżeń, jeżeli się ich dopuszczono w obecności sędziego, przysięgłego lub urzędnika sądowego którego się to tyczy albo w obrębie miejsca gdzie sąd załatwia czynności lub też, jeżeli takowe rozpowszechniono zapomocą ogłoszeń publicznych, pisma, druku, odwzorowania lub obrazowania;

c) gwałtowności przeciwko ich osobie, a w szczególności pobicia, skaleczeń i umyślnego zabicia z rozmysłem lub bez rozmysłu;

d) gwałtowności lub pogróżek przeciwko powyższym osobom w celu nakłonienia tychże do działania sprzecznego z obowiązkiem lub nieprawnego albo do zaniechania działania zgodnego z obowiązkiem lub prawnego;

e) nadużycia władzy urzędowej przez osobę będącą w służbie publicznej przeciwko osobom powyższym, w tym samym celu;

f) usiłowania bezpośredniego przekupienia powyższych osób;

g) wpływania osoby będącej w służbie publicznej na sędziego w interesie strony.

3. Zbrodni i występków wymierzonych bezpośrednio przeciw wykonaniu wyroków i postanowień sądowych, mianowicie:

a) zamachu czynnego lub gwałtownego oporu przeciwko członkom sądu gdy sprawują swój urząd, albo przeciwko urzędnikom sądowym gdy prawnie wykonywają czynności urzędowe w celu egzekucyi wyroków lub postanowień sądowych, albo przeciwko urzędnikom lub sługom władzy publicznej, których obowiązkiem jest pomagać gdy się egzekwuje;

b) nadużycia władzy urzędowej, popełnionego przez osobę w służbie publicznej będącą w celu przeszkodzenia egzekucyi;

c) skradzenia aktów sądowych w tym samym celu;

d) naruszenia pieczęci sądowych, umyślnego usunięcia przedmiotów które zostały zaaresztowane na mocy postanowienia sądowego lub wyroku;

e) ucieczki więźniow aresztowanych na mocy postanowienia sądowego lub wyroku i działań, które bezpośrednio spowodowały taką ucieczkę;

f) ukrywania więźniów, którzy w takich przypadkach uciekli.

4. Tych zbrodni i występków, które przypisywane są sędziom, przysięgłym i urzędnikom sądowym, jeżeli są obwinieni że popełnili takowe gdy mieli wykonać swój obowiązek lub skutkiem nadużycia swojej władzy urzędowej.

Prócz zbrodni pospolitych, które osobom powyższym mogłyby być zarzucone w takich okolicznościach, należą tu jeszcze w szczególności następujące zbrodnie i występki:

a) niesprawiedliwe rozstrzygnienie przez sprzyjanie lub nienawiść;

b) przekupstwo;

c) zaniechanie doniesienia o usiłowanem przekupstwie;

d) odmówienie sprawiedliwości;

e) niedozwolony gwałt przeciw osobom prywatnym;

f) wtargnięcie do mieszkania innej osoby bez zachowania przepisów prawnych;

g) wymuszenia;

h) przywłaszczenie sobie pieniędzy publicznych;

i) nieprawne aresztowanie;

k) fałszowanie wyroków i aktów.

Za urzędników sądowych uważają się tu także sekretarze, przysięgli pomocnicy sekretarzów, ustanowieni w sądzie tłomacze i wykonawcy sądowi, ale nie będą za takowych uważane osoby, którym sąd tylko w szczególnych przypadkach porucza doręczanie albo czynność wykonawców sądowych.

Za sędziów uważają się tu także asesorowie.

Sądy konsulowskie będą jednak miały władzę działania przeciwko wszystkim zbrodniom i występkom pod liczbą 2 i 3 namienionym gdy obrażony sędzia lub urzędnik sądowy uczyni wniosek o ukaranie do sądu konsulowskiego.

§. 3.

Sprawy, stosownie do §§. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, wyjęte z pod władzy sądowej sądów konsulowskich, poruczają się nowym sądom.

Postanowienie to rozciąga się także na karanie świadków którzy bez prawnej przyczyny odmówią złożenia przed nowemi sądami świadectwa lub zaprzysiężenia takowego, tudzież na karanie przysięgłych lub asesorów tychże sądów, gdyby bez dostatecznej przyczyny usuwali się od swoich obowiązków.

W rozprawach przed temi sądami asystencya konsula lub jego zastępcy miejsca mieć nie może.

§. 4.

Wykonanie rozstrzygnień wydanych w sprawach cywilnych przez nowe sądy w Egipcie, zostawia się tymże nowym sądom. Konsul ma prawo być obecnym podczas wykonania.

§. 5.

Dopóki nie będzie stwierdzone, że w Egipcie istnieją odpowiednie urządzenia do aresztowania więźniów, obwinieni oddawani będą do tymczasowego aresztowania konsulom austryacko-węgierskim, jeżeli konsulowie nie zrzekną się ich przyjęcia a skazani na karę uwięzienia odstawieni będą do aresztów konsulowskich, jeżeli konsulowie tego zażądają. Skazani na śmierć mają im być oddani, jeżeli konsulowie, w właściwym czasie uwiadomić się mający, zażądają ich wydania.

§. 6.

Konsulowie główni, konsulowie, wicekonsulowie, ich rodziny i wszystkie osoby w ich służbie będące, nie podlegają władzy sądowej nowych sądów. Co się tyczy osób tych i ich mieszkań, dotychczasowe stosunki władzy sądowej pozostają niezmienione.

Toż samo rozumie się o tych zakładach religijnych, które obecnie zostają pod opieką monarchyi austryacko-węgierskiej, lecz tylko o ile zakłady te są uważane za korporacye.

§. 7.

Jeżeli pomiędzy konsulem a nowemi sądami zajdzie różność zdania czy czyn karygodny ma być uważany za jeden z tych, które na mocy §§. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia podlegają władzy sądowej karnej nowych sądów, rozstrzygnie w tej mierze sąd polubowny, złożony z dwóch konsulów zagranicznych których wskaże konsul i z dwóch radców lub sędziów, których wybierze prezes trybunału apelacyjnego w Aleksandryi. Orzeczenie tego sądu polubownego będzie stanowczem.

§. 8.

Dla tych spraw spornych cywilnych i spraw karnych, które w dniu gdy rozporządzenie niniejsze nabędzie mocy obowiązującej, toczą się już w sądach

konsulowskich w Egipcie, też sądy konsulowskie zatrzymają władzę sądową w dotychczasowej rozciągłości.

Atoli na zgodny wniosek obu stron, sprawy sporne cywilne, już się toczące, mogą być przeniesione do nowych sądów, jeżeli na przyszłość sądy te mają być właściwemi do spraw spornych tego rodzaju.

Reklamacye przeciwko rządowi egipskiemu tyczące się roszczeń na prawie prywatnem opartych, a których załatwienie nie należało dotychczas do władzy sądowej konsulatów austryacko-węgierskich, rozstrzygane będą na zasadzie osobnej umowy zawartej między rządem austryacko-węgierskim a egipskim.

§. 9.

Rozporządzenie niniejsze nabędzie mocy obowiązującej od tego dnia, w którym po ogłoszeniu nowych egipskich Ksiąg praw i Réglement d'organisation judiciaire pour les procès mixtes en Egypte nowe sądy egipskie rozpoczną czynności urzędowe.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 18 grudnia 1875.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Glaser** r. w.